

Krátký, Dan

Závěr

In: Krátký, Dan. *Král monster! : filmy s Godzillou v letech 1954 až 1965*. Vydání první Brno: Masarykova univerzita, 2023, pp. 121-122

ISBN 978-80-280-0296-1; ISBN 978-80-280-0297-8 (online ; pdf)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/digilib.79769>

Access Date: 21. 06. 2024

Version: 20240415

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

8 ZÁVĚR

Co by mělo být ideálním výsledkem této knihy? Předpokládám, že funkční podchycení důvodu, proč zůstávala série filmů s Godzillou tak populární – pravidelně obměňovala své konstrukční principy, ale nikdy nesvlékla uhlově šedou kůži úplně. Určitá část vyprávěcích a stylistických prostředků i atrakcí pokračovala z jednoho dílu do toho dalšího, a mohla tak diváky nalákat na více známé a úspěšné podívané. Jiná část pak byla nahrazena, jedno monstrum se vyměnilo za dvě, dvě za tři a tři za čtyři. Atmosférický horor vystřídal dobrodružný příběh, *salarymen-ská* komedie nebo třeba vesmírná opera. Právě neustálá reorganizace některých konstrukčních principů udržovala sérii lákavou. Kreativní tým kolem producenta Tanaky v čele s režiséry Hondou a Tsuburayou umně napojoval ještěra na populární vlivy nejen v dobovém japonském filmu, ale i obecněji v (pop)kultuře, jíž byl součástí. A podobně funguje dodnes – Godzilla byl už podvrtným hollywoodským blockbusterem, metanarativním experimentem, environmentálním dramatem i školním anime. Jedno tedy zůstává jasné, éra velkolepého ještěra rozhodně neskončila ani více než šedesát let po premiéře prvního filmu. Jen se stále vrací v dalších a dalších podobách. Král je mrtev, ať žije král.

Má kniha měla ještě tři implicitní ambice. Tím prvním bylo odklonit se od uvažování o *kaiju eiga* i Godzillovi jako primárně společenském fenoménu a nabídnout perspektivu odlišnou, poetologickou. Zadruhé pak legitimizovat uvažování o tzv. pokleslé kultuře či brakové zábavě. Barevné příběhy, v nichž si monstra radostně povyskočí a mávají lidským hrdinům, dnes mohou být chápány jako něco brakového, jenže v době jejich vzniku byla situace opačná. Podle rozpočtů, volených kreativních týmů i návštěvnosti v kinech šlo o vysokorozpočtová a důmyslně vystavěná díla. Moje narativní i stylistická analýza pomohla odhalit, nakolik byly volené filmařské postupy konceptuální a promyšlené. Do třetice lze tuto knihu chápat jako počátek výzkumu autorské poetiky Ishira Hondy a Eiji Tsuburayi. Oba byli klíčovými figurami japonské produkce filmů a seriálů

o monstrech, ale pozornost jim kdokoliv věnoval minimálně. Ačkoliv, jak v textu dokazují, šlo o filmaře nadmíru schopné a úspěšné.

Král monster sice ukončuje jednu éru mého psaní o filmu, ale další začíná. Otevírá totiž nové cesty uvažování nejen o zbylých dílech série, ale třeba i možnost analýzy jejich amerických sestřihů. Ba co víc, nabízí se další studia a další velká japonská monstra, která se snažila explicitně vůči studiu Toho vymezit. A činila tak mnoha pozoruhodnými způsoby.